

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE 24 D'AGOST DE 2024

Identificació de la sessió:

- Caràcter: extraordinari
- Data: 24 d'agost de 2024
- Inici: 12:05
- Finalització: 13:30
- Lloc: Sala de Sessions de l'Ajuntament de Sóller
- Convocatòria: primera i única

Assistents (17)

Batle – President

Miguel Nadal Vaquer

Tinents de Batle

Primer tinent de Batle: Sr. Carlos Darder Rosell

Segona tinent de Batle, María del Mar Castañer Lozano

Tercera tinent de Batle: Sra. Andrea Pomar Capó

Quart tinent de Batle: Sr. Juan A. Lorente Torres

Cinquè tinent de Batle: Sr. José Porcel Fiol

Regidors:

Antònia Frau Crespí

Gabriel Barceló Munar

Llum Castañer Morenilla

Laura Celià Gelabert

Joan Carles Simó Artero

Elvira Assumpta Arbona Cortés

Aurora Torrens Horrach

Jaume Mateu Lladó

Sandra Montaner Mas

Sebastián Luís Aguiló Roig

Esther Alfonso Peláez

Secretària:

Rosa Isabel Ripoll Coll

Ordre del dia:

- 1.- Exp. 289/24.- Nomenament com a fill il.lustre de Sóller del sr. Albert Hauf i Valls.
- 2.- Exp. 4837/24.- Proposta de canvi de nom de la plaça dels Estiradors.

PRIMER. - NOMENAMENT COM A FILL IL·LUSTRE DE SÓLLER DEL SR. ALBERT HAUF I VALLS.

El sr. Batle dona la benvinguda a les persones assistents i explica breument la finalitat de l'acte solemne d'avui, amb les paraules següents:

«Com a batle de Sóller i abans de donar la paraula a l'Instructor, el Sr. Antoni Quetglas, m'agradaria dir que és un orgull per a mi poder realitzar aquest acte avui. N'Albert Hauf és una de les màximes autoritats mundials en filologia catalana i malgrat viure des de fa molts anys fora de la Vall mai no ha deixat de sentir-se solleric. Per la seva trajectòria, l'any passat, amb el batle Carlos Simarro i jo com a regidor de cultura no vàrem dubtar en honorar la seva figura en un senzill però sentit homenatge a n'aquesta mateixa sala. Per això, quan n'Antònia Frau ens va proposar la declaració d'avui no ho vaig dubtar gens. Sols em queda felicitar-lo per endavant a ell i a la seva família».

A continuació la sra. Secretaria dona lectura a la proposta d'acord:

PROPOSTA DE NOMENAMENT DEL SR. ALBERT GUILLEM HAUF I VALLS COM A FILL IL·LUSTRE DE SÓLLER.

Atès que la Junta de Govern local celebrada dia 10 de gener de 2024 aprovà per unanimitat iniciar el procediment per nomenar fill il·lustre de Sóller al Sr. Albert Guillem Hauf i Valls.

Atès que una vegada emesa la proposta per part de la instructora i publicada aquesta en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament, no s'han presentat al·legacions contra la mateixa.

Atès que els mèrits del Sr. Albert Guillem Hauf i Valls han quedat suficientment provats i especificats en l'informe emès per l'arxiver municipal, Antoni Quetglas Cifre.

Atès el dictàmen favorable de la CIP de Cultura i Sanitat celebrada dia 23 de juliol de 2024.

Considerant que l'expedient ha estat tramitat d'acord amb el que determina l'esmentat reglament d'Honors i Distincions d'aquest Ajuntament es proposa:

NOMENAR Fill Il·lustre de Sóller al Sr. Albert Guillem Hauf i Valls, concedint-li els atributs i documents acreditatius de l'esmentada distinció.

Tot seguit, el Batle dona la paraula a l'instructor Antoni Quetglas, qui pronuncia les paraules següents:

«Digníssimes autoritats, Sr. Batle i Ajuntament en Ple

Doctor Albert Hauf

Amics, amigues, familiars i coneguts

Benvinguts a aquest acte de declaració del Doctor Albert Guillem Hauf i Valls com a Fill

Il·lustre de Sóller, la distinció més elevada que el nostre poble pot concedir a un nadiu d'aquesta ciutat.

Primer de tot, permeteu-me donar les gràcies a la regidora de Cultura, Antònia Frau, per la confiança dipositada en mi per elaborar l'informe tècnic que havia de justificar aquesta elecció, si bé, som conscient que hi ha altres persones que ho podrien fer millor i que coneixen amb més profunditat la seva figura i obra.

Com a redactor d'aquest text, me toca per tant, defensar i exposar els mèrits del Doctor Hauf per merèixer tal honor. Però, NO VOS PREOCUPEU, no vos llegiré les 38 PÀGINES redactades, amb aquesta calor, segur que agraireu una relativa brevetat.

Abans d'entrar en la seva formació acadèmica i professional, en la qual ha destacat i l'ha portat a obtenir aquest reconeixement, crec que és important donar-vos unes petites pinzellades biogràfiques de la seva infantesa, ja que penso que aquestes són molt importants per entendre la seva evolució vital.

N'Albert va néixer a Sóller l'any 1938, i era fill del pintor i decorador alemany Albert Hauf i la sollerica Josefina Valls i Pomar. El seu pare havia vingut l'any 1934, amb uns companys a fer feina per un solleric que havien conegut a França. Hauf va arrelar a la nostra Vall i el matrimoni va tenir dos fills, n'Albert Guillem i en Guillem. Degut a la seva nacionalitat, el pare fou cridat a files pel govern alemany l'any 1942 i va ser destinat a lluitar al front rus de la Segona Guerra Mundial. Durant el conflicte va ser capturat i tancat en un camp de presoners soviètic fins a l'any 1949. Així doncs, els fills i la mare visqueren no sols les dificultats i caresties que ocasionaren els conflictes bèl·lics i la dura Postguerra, sinó també l'absència paterna. Un fet què, indubtablement marcà a la jove família, i que, gràcies a la determinació i força de la mare pogueren superar.

A Sóller, Albert va cursar els seus estudis primaris a una petita escola al carrer de Palou, que havia muntat el prevere i poeta local Miquel Castanyer i després al col·legi públic del Fossaret, amb el mestre don Joan Mayol –es mestre Rata-. En aquests anys ell passava el temps fent d'escolanet a la parròquia de Sant Bartomeu, estudiant amb na Francisca Alcover, passejant per la muntanya amb el padri matern, aprenent solfa i ajudant al seu oncle -el músic Xesc Valls- en les seves actuacions i refugiant-se amb la lectura que li proporcionaven els llibres de la biblioteca pública de La Caixa.

Llavors, quan va tenir edat per cursar els estudis mitjans, va passar a La Porciúncula, el seminari dels pares franciscans, on va començar a assolir una sòlida formació humanística (especialment en llatí, història i música). Posteriorment, va estudiar el batxillerat superior i filosofia escolàstica als col·legis Ramon Llull d'Inca i Sant Francesc de Palma. També va fer estada d'un any al Convent d'Artà i va treballar als col·legis d'Inca i Sant Francesc. Veient la seva vàlua, els seus superiors l'enviaren a acabar els estudis eclesiàstics a la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma, però no es va veure atret per la vida religiosa i va resoldre, en una decisió transcendental en la seva vida, abandonar els estudis teològics.

En aquest punt, abans d'exposar –de manera resumida- la seva llarga trajectòria professional, vull fer un parèntesi i DESTACAR que n'Albert va formar part d'una IMPORTANT generació de sollerics, els quals sobresortiren, com ell, en el camp de la cultura i l'art i, no solament en l'àmbit local sinó que es convertiren en referent també fora de l'illa. Eren, en paraules del mateix Albert, un grup de “VAGOS i PERDULARIS”, somiadors i aspirants a intel·lectuals que volien treure el cap en l'Espanya grisa del franquisme.

Si anam al Diccionari Català-Valencià-Balear de n'Alcover-Moll, es defineix VAGO com a “Persona que no està ocupada en res” i PERDULARI com “Molt deixat o negligent en l'aspecte moral o en l'ordre i defensa dels seus interessos”. Aquests personatges foren, a més del mateix Albert, en Jaume Ensenyat de Cas Pastor (advocat, empresari i ànima del Casal de Cultura), n'Antoni Vicens Castanyer (doctor en filologia francesa i professor de la UIB), n'Antoni Serra Bauzà (escriptor i cappare de la novel·la negra en català) o Lluís Castaldo Paris (artista i escultor de prestigi internacional i, també Fill Il·lustre de Sóller). Per tant, BENHAJA tots aquests PERDULARIS i VAGOS, tots com ells; ben mereixedors d'una merescuda admiració i que a més de bons amics, sempre reivindicaren la seva condició de sollerics i la seva estima per la nostra Vall.

Una vegada fet aquest parèntesi, ens trobam, que després d'abandonar la senda eclesiàstica, Hauf va partir a Alemanya, amb l'objectiu d'ingressar en l'escola d'oficials de l'exèrcit d'aquell país -on no hi va poder entrar-. Al mateix temps va treballar en les obres de construcció d'una central nuclear de Karlsruhe, on va poder reunir els estalvis suficients per

poder fer el Preuniversitari.

La qualificació obtinguda al Preu, li va permetre accedir a una de les beques que promovia la Fundació March, que es concedien al millor estudiant mallorquí de lletres. Gràcies a aquesta beca, va poder entrar a la Universitat de Barcelona per cursar els estudis de Filologia Romànica i Germànica –una carrera “de morts de fam”, com deia son pare-.

L’any 1964, ja llicenciat, va partir a treballar com a lector a Gal·les, a la Universitat de Cardiff. Aquest fou un punt clau de la seva carrera, en el qual va obtenir ressò acadèmic internacional i el va portar a entrar en contacte amb algunes ments privilegiades de l’esfera acadèmica i amb un sistema universitari que aleshores era un dels millors del món. Va ocupar aquesta plaça fins el 1966 i, l’any següent va passar a ocupar una plaça de professor titular. A Cardiff va anar ascendint en el cos docent arribant a la condició de catedràtic emèrit. La llarga etapa gal·lesa es va caracteritzar per una intensa i molt variada pràctica docent i investigadora (centrada en els textos i autors cabdals de la literatura catalana medieval). A més d’això va seguir la seva formació amb cursos de llengua i filologia portuguesa i anglesa, així com una important tasca de col·laboració amb l’Associació d’Hispanistes de la Gran Bretanya i Irlanda i l’Anglo-Catalan Society.

A nivell local, a banda de les visites que feia sempre que podia, va mantenir el contacte gràcies a la premsa local, que rebia puntualment, i amb les col·laboracions d’articles que feia al setmanari Sóller sota el pseudònim de Pep Pipes.

El 1976 va llegir la seva tesi doctoral a la Universitat de Barcelona, titulada La Vita Christi de Fr. Francesc Eiximenis y la tradición de las Vitae Christi medievales, que fou dirigida pel Dr. Martí de Riquer i va obtenir la qualificació de Cum Laude. Aquesta tesi fou objecte del premi “Nicolau d’Olwer” de l’Institut d’Estudis Catalans el 1977.

Per poder continuar les seves recerques sobre la figura i obra de Francesc Eiximenis - després d’un fallit intent de venir a ocupar plaça a la UIB-, va decidir, l’any 1987, oposar -i guanyar-, a una càtedra de Filologia Catalana de la Universitat de València. En aquests anys fou guardonat amb els premis “Massó i Torrents” i “Serra d’Or” per les seves investigacions sobre literatura medieval.

En establir-se a València va realitzar una intensa activitat lligada al foment de la recerca i la difusió dels autors clàssics de la literatura medieval de l'àmbit de la Corona d'Aragó, en obres, temes i personatges tan variats com el Tirant lo Blanc, Ramon Llull, La Faula, Jaume I, Ausiàs March, Francesc Eiximenis, sor Isabel de Villena o Jaume Roig.

Coincidint amb el canvi d'universitat fou designat com un dels curadors del volum IX del prestigiós Corpus de literatura romànica que publica la Universitat de Heidelberg i que fou dedicat a la literatura produïda en llengua romanç des de l'Alta Edat Mitjana fins a l'albor de l'Edat Moderna. Aquest nomenament el situava com un dels referents en el coneixement de la cronística europea i la literatura cavalleresca medieval.

També en aquesta etapa, Hauf començà a preparar una edició filològica del Tirant lo Blanc de Joanot Martorell. Aquella tasca, conclou el 1990 inicià una de les línies d'investigació més fructíferes de la carrera acadèmica del filòleg solleric. Refent a aquesta obra, la seva figura va agafar ressò fora de l'entorn acadèmic a causa de ser designat el responsable de l'adaptació al valencià de la pel·lícula de Vicente Aranda sobre el Tirant.

Cal destacar també la seva edició crítica del monumental Vita Christi de Sor Isabel de Villena, publicada per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Com a docent va tractar de posar en pràctica un ensenyament basat en el model anglosaxó, consistent en una lectura comentada i anàlisi dels textos originals, incidint molt en la influència de l'art i dels fets històrics en la literatura. Durant els seus anys de professor universitari va dirigir 14 tesis doctorals, bona part d'elles publicades i premiades. A remarcar l'estudi i edició crítica de La Faula de Guillem de Torroella –senyor de Binibassí-, preparada per la Dra. Sara Vicent i publicada a València el 2011.

L'any 2007 la Universitat de València el va reconèixer com un dels seus millors investigadors, i el 2009 el va nomenar catedràtic emèrit. La seva vàlua, reconeguda dins el món acadèmic l'ha fet participar en nombroses comissions editores, com ara Els Nostres Clàssics, Trobadors Occitans, Fonts Històriques Valencianes o la Comissió Editora del Patronat Ramon Llull.

Ahora, és -o ha estat-, membre del consell assessor de les principals revistes nacionals i

algunes internacionals especialitzades en literatura com: Afers, Botlletí de la Societat Arqueològica Lul·liana, Catalan Historical Review o Revista Valenciana de Filologia, entre moltes altres.

També és –o ha estat-, membre de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans; de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona; del Real Patronato de la Biblioteca Nacional de Madrid; de la Junta directiva de l'Anglo-Catalan Society; de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes –de la qual en fou president-; de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, de l'Estudi General Lul·lià de Mallorca, del jurat dels premis Octubre Joan Fuster d'assaig i dels Premios Nacionales de las Letras del Ministeri de Cultura espanyol.

En poques paraules, estam davant, com diria Josep Pla, d'un HOMENOT EN MAJÚSCULA, d'un humanista discret i humil però amb una determinació ferma en la seva feia i un dels investigadors més reconeguts en el seu camp de recerca a nivell de tot el món. I és SOLLERIC!!!.

Per tant, estic convençut –i esper que voltros ara també- que és un encert que el GRUP DE RECERCA I ESTUDIS SOLLERICS hagi promogut aquesta distinció i, que l'AJUNTAMENT DE SÓLLER l'hagi tirada endavant; no solament per la seva figura i trajectòria -que bé ho valen- sinó pel que representa i que serveix per REINVIDICAR les HUMANITATS, l'ART, la LLIBERTAT DE PENSAMENT, la nostra CULTURA, i sobretot la nostra estimada LLENGUA, en una època com l'actual, on aquestes es troben en hores baixes.

Sol·licitam, per tant, que el Consistori proclami el nostre conciutadà, el Dr. Albert Guillem Hauf i Valls, com a FILL IL·LUSTRE DE SÓLLER.

Salut i moltes gràcies!!!».

Tot seguit el Batle dóna la paraula al president del GRES Josep Morell, qui s'expressa així:

“Autoritats, il·lustre amic Lluís Castaldo, quasi il·lustre Albert Hauf i totes les persones que heu vingut a recolzar amb la vostra presència el nomenament com a Fill Il·lustre de Sóller al solleric Albert Hauf Valls

BENVOLGUTS TOTS.

El GRES, Grup de Recerca i Estudis Sollerics, vàrem ser conscients de la necessitat de reconèixer els mèrits d'Albert Hauf. No repetiré el que tant bé ens ha exposat l'amic Toni Quetglas, no és el meu propòsit.

Hauf estudià filologia romànica a la Universitat de Barcelona becat per la Fundació Joan March i se doctorà amb una tesi sobre Vitae Christi del català Francesc Eiximenis. L'any 1964 ja era lector de català i castellà a la Universitat de Cardiff (País de Gal·les). Al nostre país aquest any no se contemplava gaire a cap nivell educatiu oficial l'estudi de la nostra llengua. Va ser catedràtic a l'esmentada Universitat. Hauf és un destacat especialista en literatura catalana i provençal. Sisè President de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes entre els anys 2000 i 2006. Membre de la Secció Històric-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans. Molts treballs d'investigació a realitzat Albert Hauf, ens hem assabentat fa un moment, vull recordar la seva feina sobre el de Tirant lo Blanc de Joanot Martorell. Hem sentit que se suposava que l'havia acabat en Martí Joan de Galba. Això n'Albert ens ho podria aclarir.

No vull seguir enumerant la enorme tasca d'investigació de n'Hauf després d'haver escoltat la instrucció que ens ha llegit en Toni.

Ens trobam amb un solleric que ha fet prou mèrits perquè el GRES sol·licitàs el seu nomenament com a Fill Il·lustre del seu lloc de naixença. Només vull donar les gràcies a tot el Consistori per haver fet seva aquesta sol·licitud.

Moltes gràcies també a tots els que sou aquí que d'alguna manera mostrau també el reconeixement amb la vostra assistència.

Molts d'anys a tots”.

A continuació el president dona la paraula als portaveus dels diferents grups polítics.

El sr. Joan Carles Simó, en representació del grup MES per Sóller, s'expressa així:

“Sr. Batle de Sóller, autoritats, companys de consistori, Dr. Albert Guillem Hauf i Valls.

Bon dia a totes i tots,

Avui és un dia especial, el dia del Patró de Sóller, en el qual, de forma extraordinària, ocupam aquests seients no per debatre i exposar els nostres punts de vista sobre com volem que sigui la vida de sollerics i solleriques, sinó per fer un reconeixement públic i atorgar una distinció, que a proposta del GRES ha arribat a aquest Ajuntament, i que aquest Consistori té en la seva més alta consideració.

Atorgar el títol de fill il·lustre de la nostra ciutat de Sóller, no és un acte protocol·lari i buit de contingut, ans al contrari, és el reconeixement a tota una trajectòria vital i al fet de dur el nom de Sóller a quotes de excel·lència que fan a la persona a qui s'atorga mereixedora d'aquesta distinció, i que no fa més que mostrar el nostre respecte, admiració i agraïment per la tasca duta a terme per la persona proposada.

En el cas que ens ocupa avui, atorgar la distinció de fill il·lustre al Doctor Albert Guillem Hauf i Valls no necessita gaire defensa, essent com és evident la vàlua, l'expertesa i la transcendència que la seva tasca ha demostrat arreu on ha treballat, col·laborat o intervingut i la seva importància en el panorama de la romanística internacional.

Nogensmenys, em permetreu que al·ludeixi a dues referències personals que vull compartir amb vosaltres, de la mateixa manera que vaig fer amb els meus companys a l'hora d'argumentar aquesta intervenció:

D'una banda, una referència familiar, ja que compt en la meva família amb una alumna del Dr. Albert Hauf, que actualment és professora de Llengua i Literatura catalanes i que sempre em va parlar de l'admiració que com a alumna tenia pel Dr. Hauf i la manera com el que serà el nostre fill il·lustre, a partir d'avui, transmetia la seva passió per la literatura medieval en llengua catalana i pels textos més representatius de la nostra literatura. Una passió que ha permès que ara xiquets i xiquetes amb els que compartim llengua i cultura puguin gaudir també d'aquest cabdal immens que és la nostra literatura. Aquest exemple de bon professor i de persona apassionada per allò que fa i que es capaç de transmetre als altres, ens diu molt de l'enorme vàlua del nostre fill il·lustre.

La segona referència personal és que jo mateix, com a editor de textos lul·lians, vaig tenir com a gran referent l'obra i treballs del Dr. Hauf. Tot i que des de perspectives diferents: en el meu cas des de la filologia clàssica i en el seu des de la filologia romànica, varem creuar camins llunyans en la distància però propers en l'esperit.

Més encara, el fet de ser tots dos sollerics, ell de naixement i jo d'adopció, l'un valencià-solleric i l'altre solleric-valencià, encara va incrementar més aquest sentiment de comunió en la literatura medieval. Tot i que mai hem tingut l'ocasió de parlar tots dos, si em permeteu, la meva admiració cap a la persona del Dr. Albert Hauf és immensa.

Els seus treballs al voltant de les obres de Sor Isabel de Villena, Joan Eiximeno i Francesc Eiximenis, entre d'altres o la seva edició i estudis sobre el Tirant lo Blanch, així com l'organització de congressos i trobades acadèmiques al voltant de la literatura valenciana de l'època d'Ausiàs Marc i àdhuc la seva participació decisiva en el món acadèmic i científic d'arreu dels Països catalans: catedràtic a la Universitat de València, membre fundador de l'Associació internacional de Llengua i Literatura catalanes, de la junta de l'Anglo-catalan Society, de l'Institut d'Estudis Catalans, acadèmic de l'Acadèmia Valenciana de la llengua i també el seu treball a altres universitats com la de Cardiff, fan que el nostre conciutadà, el Doctor Albert Guillem Hauf i Valls tingui sobrades raons per rebre aquest reconeixement del seu poble natal, el nom del qual ha incrementat la seva consideració, gràcies també a la tasca i vàlua del D. Hauf.

Per tant, nosaltres com a grup de Més per Sóller, ens sentim profundament agraïts a la figura de n'Albert Hauf i acceptam com a sollerics i solleriques orgullosos aquesta proposta del

GRES d'anomenar-lo fill il·lustre de Sóller i ho fem també,

- *Perquè creiem en la defensa de les humanitats com a motor intel·lectual de la nostra societat cada cop més immersa en un concepte practicista i utilitari del saber.*
- *Perquè creiem, com n'Albert Hauf, en la defensa de la nostra llengua i la nostra cultura com a element cohesionador i integrador de la nostra societat.*
- *Perquè creiem en la defensa del nostre patrimoni, en aquest cas literari, que ens identifica i ens fa particulars i hereus del legat que hem rebut dels nostres avantpassats.*
- *Perquè creiem que la figura del Dr. Albert Hauf ha de ser reconeguda i ha de tenir la rellevància que li correspon en el món intel·lectual i de coneixement, però també en el nostre propi racó individual del cor solleric que ens fa sentir orgullosos de compartir ciutadania amb una figura cabdal en el pensament universal.*
- *Perquè creiem que la feina callada i continuada del Dr. Hauf és un exemple per a tots i totes, especialment per al nostre jovent.*
- *I perquè, com diu el nostre Ramon Llull: Enaxí com l'escrivá ha manera en escriure per rahó de la volentat que mou la ma, e per la ma que mou la ploma e per la ploma que mou la tinta ha la letra ymaginada, enaxí home ha manera a creure veres coses de Deu, qui imprim en la volentat la amabilitat d'aquelles, la qual volentat mou l'enteniment a creure aquelles amabilitats.*

Aquesta amabilitat que ell ens ha prodigat amb la seva feina és la que volem demostrar avui nosaltres també al nostre benvolgut Albert Hauf amb aquest emotiu i sincer reconeixement. Molt d'anys a tothom!"

Tot seguit el sr. Jaume Mateu, en representació del grup PSIB/PSOE, exposa el següent:

"El passat dissabte dia 17 d'agost, al pati del Casal de Cultura, l'artista Jaume Pinya ens regalava un pregó a la renovada nit de l'Art en el que resseguia els fils de la tradició de les arts i la creació a la nostra Vall. Tot cercant homenatjar l'artista Toni de Cúber, Jaume Pinya va cavar amb meticulositat dins la nostra particular evolució històrica i artística, i va fer menció de la importància que, per a molts artistes de gran renom, tengué la nostra petita Vall al llarg de la història. Una menció precisa es feia als autors sollerics que connectaren amb els moviments d'avantguarda especialment a finals del segle XIX i principi del segle XX, modernisme i noucentisme, que impregnaren i inspiraren també a molts dels nostres artistes, artesans i creadors, i que aconseguiren que Sóller brillàs amb llum pròpia per les seves arrels, pel seu paisatge, i pel caràcter obert i cosmopolita dels seus fills i filles.

Una llum que ens connectà amb Barcelona, amb París o amb Amèrica no només a nivell econòmic, sinó també en termes culturals, artístics i creatius. Aquella època que el nostre arxiver i historiador, i defensor de la proposta de nomenament com a Fill Il·lustre que avui celebrem, el dr. Antoni Quetglas, ha qualificat sovint com “la petita Barcelona”, en què Sóller fou a l'avantguarda de Mallorca, i que donà molts i bons fruits dels que encara ara, avui, continuam gaudint.

Jaume Pinya apuntà al declivi d'aquella etapa, per mor dels totalitarismes i conflictes bèl·lics de mitjans del segle XX. Però també ens va fer veure com enmig de la foscor i el trauma que suposaren els terribles anys de la sanguinària dictadura franquista i la postguerra a Europa, un planter d'homes bons, de joves inquiets i inspirats encara pels que aconseguiren salvar algunes pinzellades d'aquells moviments anteriors, s'aferraren, a base de feina, de superació, de constància i de caparrudeses, a sortir de la mediocritat i la por. I amb tenacitat feren tot el possible per desplegar tot el seu talent i creure, amb una fe indestructible, en les seves capacitats i possibilitats per donar una mica de llum, sense més eines que les seves pròpies mans i la seva indestructible voluntat de fer camí.

El Dr. Albert Hauf forma part, com bé s'ha dit en la motivació del seu nomenament com a Fill Il·lustre, d'aquest grup de lluitadors, juntament amb Lluís Castaldo, Antoni Vicens, Antoni Serra o Jaume Enseñat, als quals toca fer honor pel que reprenten per a Sóller i per a tots els sollerics i solleriques. Perquè el seu temps fou difícil, i la seva trajectòria ho testimonia. Però les dificultats de la infantesa i joventut no els impediren de lluitar i treballar per fer el seu món molt millor, encara que fos lluny de casa i a base de feina, esforç i sacrificis.

El relator ha glosat els mèrits del Dr. Hauf com a Fill Il·lustre. La seva trajectòria impressiona, tant per la prolífica memòria dels seus treballs acadèmics, com per la varietat i riquesa d'institucions i entitats de les que ha format i forma part, que l'han duit a ser un dels grans referents a nivell internacional en l'àmbit de les nostres lletres i de la nostra literatura medieval. De Sóller al món, el Dr. Hauf ha donat amb el seu mestratge i la seva saviesa un exemple per a molts dels que som avui aquí. Sense mai perdre el lligam amb el poble que el va veure néixer, no només mantenint els lligams familiars sinó també portant amb orgull la condició de “solleric” pel món.

Recolzam de forma entusiasta, per tant, el seu nomenament com a Fill Il·lustre. Conscients que en un municipi com el nostre no podem restar indiferents davant la ingent tasca del Dr. Hauf ni de l'aportació que ha fet com a solleric universal. Esperam, també, que el seu exemple continui donant llum a les noves fornades de sollerics i solleriques que, com ells, s'atreveixen a treure el cap per mirar enfora, a lluitar i treballar per sortir de la boira, a defensar la nostra cultura i la nostra llengua mil·lenària davant els reptes que té per davant. En un moment en què la grisor de determinats discursos que ja pensàvem esvaïts torna rebrotar, ens convé a tots prendre llum d'aquells que amb el seu exemple ens han demostrat el que és treballar amb la paraula i la feina ben feta per garantir amb fermesa la pervivència de les nostres pròpies conviccions i trets culturals.

Per tot això, gràcies Dr. Albert Hauf pel vostre exemple, els vostres valors, la vostra feina. I que els sollerics i solleriques siguem dignes hereus de la vostra obra.

A Sóller, dia 24 d'agost de 2024”.

El sr. Sebastià Aguiló, en representació de Seny i Sentit, exposa el següent:

“Des de Seny i Sentit no afagirem molt més del que ha relatat l'instructor i del que han dit els companys.

Ha quedat molt clara l'excel·lent trajectòria del sr. Hauf durant la seva vida i la gran aportació que ha fet en defensa i divulgació de la nostra llengua.

És per això que també des de Seny el volem encoratjar a seguir fent feina amb la seva obra, per això poder seguir essent un referent per a molts escriptors novells com els que ahir horabaixa vàrem premiar en aquesta mateixa sala.

És un gran honor per Sóller poder afegir avui un nou fill Il·lustre com el sr. Hauf.

Enhorabona!!!”.

A continuació el regidor Pep Porcel exposa el següent:

«Poca cosa tenc més a dir que el que ha llegit l'instructor Antoni Quetglas, el qual ha deixat molt clar l'enorme trajectòria professional del Sr. Albert Hauf, que l'ha fet mereixedor de nombrosos reconeixements i distincions al llarg de la seva carrera com humanista i expert en literatura catalana medieval.

Per tant, és un orgull com a solleric i membre de l'equip de govern donar suport a la proposta de la regidoria de cultura i donar l'enhonorabona al Sr. Hauf per aquest merescut honor».

La regidora de Cultura ANTONIA FRAU manifesta el següent:

“Com a representant del Partit Popular, primer voldria aplaudir la decisió presa per l’antic equip de govern presidit pel Batle, Carlos Simarro, qui vàren ser els primers en destacar la figura del Sr. Hauf amb el reconeixement que li feren el maig de 2023; moment on ja es parlà de nomenar-lo fill il.lustre.

Mesos després, el nou equip de Govern presidit pel Batle, Miquel Nadal, continuà amb el desig de l’anterior legislatura i proposà el present nomenament que estam a punt de votar. Agraim, també, el recolzament que hem rebut per part del GRES i de la resta de la Corporació a aquesta inciativa.

En segon lloc, agrair la feina de l’arxiver, el Sr. Antoni Quetglas, per l’explicació de la seva trajectòria i mèrits.

I, en tercer lloc i més important, donar l’enhorabona més sincera al Doctor Hauf per ser mereixador, sense cap dubte, de la distinció que li volem atorgar avui. Felicitació que feim extensiva a la seva família, els quals sempre li han donat suport.

És un orgull per Sóller tenir una persona de la vàlua intel·lectual d’Albert Hauf, que tant ha fet per la nostra cultura i la nostra llengua. Esperam que això serveixi de referent per a les futures generacions.

A continuació el Batle dóna la paraula al sr. Albert Hauf”, que diu aquestes paraules:

“PARLAMENT D’ALBERT HAUF

Si és veritat que “després de l’eloqüència, allò més eloqüent és el silenci”, ara em tocaria callar, i dir només: “Gràcies a totes i a tots”. Perquè després de les paraules del Dr. Antoni Quetglas, del Sr. Josep Morell i dels regidors, poques coses queden més per dir. Tanmateix jo havia preparat, en senyal d’agraïment profund i de profunda humilitat, unes notes memorialístiques dels meus records d’infantesa a Sóller, i sobretot de reconeixement a la meva mare.

Vull començar evocant la memòria de la meva dona, Úrsula, que hauria participat amb especial fruïció en aquest acte. No va arribar a ser “sollerica adoptiva”, però era una fervent admiradora de la nostra vall.

Qui, en canvi, va ser més sollerica que molts sollerics va ser mon pare, un alemany que, per una feliç contingència, va combinar l’amor a ma mare amb l’amor al nostre poble, on va trobar un espai propici per a desplegar la seva professió i fundar una família de nom estrany, que sovint demostrava impronunciable (tenc una llista de les pronúncies adjudicades: Bauf, Mauf, Uff, Hof, però que ara ja es troba en freqüència en els setmanaris locals empeltat amb llinatges de pregona arrels solleriques (Mariona Hauf Albertí, Marc Hauf Servera, Albert Hauf Colom, etc.).

Vet ací una dada important ¿com i per què el primogènit d’aquell emigrant alemany ha acabat dedicant la seva vida a l’estudi de la llengua i la cultura autòctones?

Contestar aquesta pregunta dóna en el fons raó del per què o causa final de l’acte que celebrem avui.

ací. Quan mon pare arribà a Sóller s'entengué amb ma mare amb el llenguatge dels enamorats. Més tard emprava una mescla de castellà farcit, primer de mots francesos, i després de mallorquinades. Però en el fons va atorgar sempre una major consideració al castellà. Coincidia així amb una tesi assimilada pel franquisme. Generacions d'al·lots pussers vam ser condemnats a patir la dicotomia de jugar i de pensar en una llengua, el mallorquí, (que ningú ens va ensenyar a llegir ni a escriure), i a parlar, llegir i escriure'n una altra de manera artificiosa: el castellà. Amb el resultat de no dominar-ne bé ni l'una ni l'altra. Vet ací una realitat injusta que a la llarga va causar-me un fort impacte i va acabar influint la meva trajectòria professional.

Tanmateix, sortosament, la meua llengua materna fou el subdialecte "sulleric" que era el de ma mare, Josefina Valls Pomar, i dels padrins materns: el sastre Guiem Valls, personatge extrovertit i de bona cama i Na Margalida Pomar, una dona de missa primera, culta i discreta.

Podria dir, parafrasejant Goethe, que "del pare" en vaig heretar "l'estatura i la manera seriosa d'enfocar la vida", i de la mare el "gust per la fabulació", la llengua, la passió per la lectura i la tradicional hipersensibilitat xueta per la nostra cultura. Ambdós, pare i mare, malavejaren per a superar els fets adversos, però fou ella qui en el carrer de Sant Jaume nr. 57, en un esforç ingent, del qual vull donar testimoni ara i ací, va pujar tota sola dos infants a força de treball i dedicació.

Diuen que "les primeres amors són veres" i crec poder afirmar que els primers deu anys transcorreguts en aquesta vall marcaren la meua existència de manera indeleble.

Com que la història té una perversa tendència a repetir-se, una segona guerra mundial més terrible que la primera, obligà el meu pare a anar al front. No hi va morir, però va passar-hi massa anys; alguns a Sibèria. Quan va partir, el 1943, jo tenia cinc anys, i el meu germà Guiem era a punt de néixer. Cada nit, abans de colgar-nos, la mare ens feia agenollar a peu de llit per a pregar en mallorquí: "- Feis que sia bon al·lot, i que aviat torni es papà, bo i sa".

Uns versos de Na Francesca Alcover (del 1945 i 1950, respectivament), documenten molt bé -en castellà- l'abans i el després d'aquell trauma. El meu recordatori, dedicat a Sant Gabriel, destaca la incertesa de no saber si el pare era viu o mort:

***Coge en tus manos y lleva / mi cariño y mi ilusión/ hacia la tierra lejana / en donde está mi papá/ ...
Oye la plegaria mía: / Haz que pronto llegue el día / de reunirnos con él.***

El recordatori del meu germà Guiem és ja tot un crit d'acció de gràcies:

***Se lo llevó la guerra / a una remota tierra/ y un buen día volvió./ ...Te ofrezco esta primera/ y alegre
comunió/ en la que mi alma sacias,/ en viva acción de gracias/ por lo que pedí tanto / y concedido
está:/ !Señor, en tu año santo/ me has devuelto a papá!***

La primera comunió, era tota una fita. Unes monges mallorquines de socarrel, que es deien Teresa Magdalena o Maria de santa Úrsula, però treballaven en un casal conegut amb el parende "Jardines de la Milagrosa", m'ensenyaren les beceroles, i m'inculcaren "sa doctrina", en castellà, i a la mare de la judeocorànica. Tenc un especial record de les castanyetes de Sor Teresa i de les flors i lluminària de les festes de Maria. Fèiem unes berenades èpiques, amb poca teca però desfilant bandera desplegada i vestits d'un uniforme de gala blanc, amb coll, punys i cinturó d'un vermell rabiós.

Ja poc després de l' etapa dels "Jardines" hi havia qui preconitzava per a mi un futur cleri

Codi Validació: 7E5DFMP8230Z03N7LZTF
Verificació: https://soller.gub.es/verificador-validador
Document signat electrònicament el 20/11/2019 a les 14:00:00 hores per l'Administració de l'Ajuntament de Sóller

M'agradava predicar i repetia el text dels "tebeos", en castellà. Na Francesca Alcover va tenir la pensada de fer-me recitar en el teatre de Ca'l bisbe un llarguíssim comentari sobre la missa. Vaig memoritzar el text, en castellà, i el vaig regurgitar, amb gran satisfacció del piadós auditori. Un detall significatiu: ma mare no va poder assistir a l'acte. Havia de treballar.

Però el treball constant fent vestidets, no va impedir que asseguràs la següent etapa de la meva formació i va arranjar que entràs en l'estudi de don Miquel Castanyer. Recent ordenat prevere, Don Miquel havia assumit la formació d'una dotzena d'estudiants. L'opció va resultar excitant.

Don Miquel, quan va descobrir que jo aconseguia aviat els limitats objectius fixats, va proposar a ma mare de fer-me escolanet a la parròquia. La proposta fou acceptada. Va obrir-me les portes a un món nou: el de la fastuosa teatralitat de la litúrgia romana; la música; la retòrica de la predicació; la sonoritat d'una llengua nova, el llatí; la varietat calidoscòpica dels colors i brodats; les processons i els funerals, i un llarg etc. El temple era també un espai ideal per a explorar no solament l'art i simbolisme de les estàtues i retaules, sinó també els racons de darrera els retaules; les voltes, el campanari i el sonor llenguatge de les campanes.

Vaig trobar interessantíssim aquell nou espai, i vaig aprendre a servir missa en llatí. M'aixecava de bon matí i no acudia a classe fins acabat l'ofici. A més, dia sí i dia també portava un cirial en qualque enterrament i amb el cabal de la cera i les propines podíem cobrir el lloguer de casa. (Record que un dia en arribar a les set a la parròquia, s'havia esbucat el campanar; l'altar major era tot pols; Don Joan Ensenyat plorava... Va ser una de les experiències més fortes...).

Tot va anar bé fins que Don Miquel començà a fer-me servir com a criadet, cosa que aviat va deixar d'interessar-me i vaig decidir de fer campana. Informada de la situació, ma mare va tornar a prendre una decisió important: la de traslladar-me a l'escola graduada d'es Fossaret.

Iniciava així una tercera etapa sollerica, sota el guiatge del mestre Joan Maiol. Don Joan, un homenet baixet i corbat, a qui les males llengües denominaven "En Rata", era un extraordinari pedagog que alternava la docència de les matèries més variades amb la praxi de l'observació directa. Fomentava les redaccions i els dictats; la pulcritud i la urbanitat, que volia veure reflectida en els nostres quaderns.

Vet de quina manera als nou anys, la tenacitat i la iniciativa maternes m'havien situat a un nivell apte per a superar l'examen d'ingrés de batxillerat.

El padri Valls va ensenyar-me a apreciar la bella geografia de la vall, i el conco músic a cantar totes les peces del Solfeo de los solfeos. A casa Tibur, don Pablo Esch em regalava segells i donya Irene tractà d'ensinistrar-me en els rudiments de l'alemany. El tros de xocolata amb xusco de munició que em donava la cosina de ma mare, Consuelo Fortesa, era manna celestial, i les novel·les que em regalava el seu espòs Francesc Caselles, tot un estímulo. La madona Celià em pagava unes pessetes per tragar aigua de la font. En Toni Celià em comprava les espelmes que jo mateix fabricava imitant l'escolà major. Record tots els veïnats, tots. No els nomenaré per no allargar-me. Però cal esmentar amb lletra grossa la Biblioteca de la Caixa, on vaig escapar de la meva badoqueria constant davant la paradeta d'En Virgo.

Fou a la biblioteca, llegint les Rondaies i els primers títols en mallorquí, on vaig descobrir que l'aventura de llegir era més excitant i menys perillosa que no els adregos o les arriscades expedicions pels torrents. En una vella libreta d'estalvi consta que el 29 d'abril de 1947 la institució de la Caixa

Codi d'activació: 7EYZDRMP6P6797ZFE
Verifiqueu el codi a: <https://soller.sedelectronica.es>
Document signat electrònicament el 15 de 19

Vet-me ací a Sóller, totalment desorientat i convertit en un problema familiar. Mentre avaluava la situació, vaig començar a fer classes particulars i acceptí l'oferta de cantar i tocar l'harmònim en els funerals i l'orgue en les noces, etc. Vaig col·laborar en l'organització d'una exposició d'art eucarístic en el casal de cultura, feu d'En Jaume Ensenyat, amic i fervent admirador d'En Lluís Castaldo, (fill il·lustre, ací present) i de N'Antoni Vicens, amic entranyable. Fou a través d'En Jaume que vaig entrar en contacte amb la tasca d'aquells joves inquiets i de N'Antoni Serra, una altra personalitat. El contacte va resultar altament estimulant, però en el seu moment, els gurus del cafe de mon pare van dictaminar que acabava de juntar-me amb "els quatre vagos i perdularis del poble, que només fugien de feina". (Tot és qüestio de perspectives. Però el temps, que és savi, sembla que ha adjudicat la qüestió).

Aviat vaig entendre que calia cercar algun tipus de solució M'acostava a l'edat militar i com a fill d'alemany tenia la nacionalitat alemanya si no optava per l'espanyola. Mon pare s'havia entestat, no sé per què, que entràs en l'exèrcit alemany. Poques ganes tenia jo d'anar a l'exèrcit després de sortir dels frares ("Salí del trueno y caí en el relámpago", que diu el clàssic). Però també tenia poques ganes de discutir més amb ell, de manera que vaig optar per dir-li que sí i vaig fer la maleta i me'n vaig anar, com feien tants d'espanyols d'aquell moment. Però ells no tenien la sort de tenir una família a Alemanya. Jo sí. Tenia un oncle que em va acollir.

Hi vaig passar una temporada dura. Però vaig estalviar i, fent comptes, vaig veure que em bastava per a fer el Preu. De manera que vaig tornar a Sóller. I la tornada no van ser flors ni violes.

Vaig cercar i trobar a Ciutat un recambro compartit, al costat d'un restaurant on es podia menjar a preus inversemblants i vaig començar a freqüentar les classes de "S'institut". Fou una experiència abismal. Tret del director. Don Pep Font, d'En Moll, que era professor de francès, i del professor de grec, allò era un caos absolut. De manera que vaig decidir que podia treballar molt bé aquí, pel meu compte.

La bibliotecària de Sa Caixa, que era filla del metge "Puça" (Ripoll), em va permetre portar a casa uns volums de la "Biblioteca de autores españolas", que ningú havia obert en la vida. I així vaig preparar tot sol, els temes de filosofia. Vaig estudiar amb especial devoció l'obra de Bartolomé de las Casas, que em va agradar moltíssim perquè era una crítica molt directa. I el pare Las Casas va tocar com a tema de l'assaig de Preu. Una sort. Vaig tenir un deu rodó entre milers d'estudiants. I un catedràtic que es llegia els textos: el Dr. José María Valverde, que també em va examinar de francès.

Mon pare em va convidar a un cafè en Es Central (cosa excepcional). I em va dir: - "¿Cuándo vuelves a Alemania?" Li vaig contestar: -"No hi tornaré, a Alemanya. Demanaré una beca". -"No te darán!", objectà. - "Si no la deman, no!", vaig afegir.

La vaig demanar i me la van donar. Vaig estudiar la carrera i tot d'una que vaig poder deixar de ser becari, me'n vaig anar de lector.

I la resta són faves comptades.

Vet ací, en resum, la part més costeruda de la meua carrera. Després d'allò explicat, a ningú li estranyar-li que optàs per estudiar Lletres i Filologia Romànica, la més directament associada amb la Literatura: "L'art d'expressar el pensament mitjançant la paraula". Filologia vol dir "amor a la paraula" i la paraula és el do més extraordinari de l'home. Com diu l'evangelista Joan "en ella he

Verificación de la autenticidad de la plataforma esPública
https://soller.sedelectronica.es/

la vida”, el poder de pensar (pensam en paraules), i de convèncer, que és sinònim de vèncer. Tanmateix els gurus del café patern dictaminaren que era un afer de senyorettes de bona família: “una carrera de morts de fam”.

Vist en perspectiva, diria que vaig ser un estudiant massa aplicat i massa pendent de les notes i de la relativa parsimònia imposada per la condició de becari. Obligat a viure en un col·legi major, vaig concentrar-me en l'estudi, actuar de delegat de curs, i aprofitar les avantatges culturals (biblioteca, cor, seminaris variats, etc), sense capficar-me massa en la història del país on vivia. De fet, fins i tot les matèries més relacionades com la Història de la Literatura catalana (Dr. Martí de Riquer) i la Gramàtica catalana (Dr. Antoni Badia), vaig cursar-les en castellà.

Fou, paradoxalment, a la Gran Bretanya, com a professor d'Hispaniques i membre de la Catalan Society, que vaig aprendre, ensenyant, les complexitats de la guerra incivil i de la historiografia d'Espanya i de Catalunya. No ens havien explicat res d'allò més important. Ho vaig aprendre parlant amb anarquistes, catalanistes i gent de les més diverses tendències. La meva reacció en defensa i conreu de la nostra cultura fou en part fruit de la necessitat d'omplir les llacunes de la meva formació i de la pròpia ignorància. Fou també pricipalment una reacció a la constant hiperreacció antagònica oficial, que considerava i consider tendenciosa i injusta.

De manera que entenc que la distinció que m'otorga aquest magnífic Ajuntament és el fons una reafirmació de la voluntat consistorial de defensar i fomentar les nostres arrels, la nostra llengua i la nostra cultura. Una llengua i cultura que tots sabem compartida i en perill, i que tots volem que sigui “senyora i majora” en el nostre estimat poble. ! Gràcies a totes i a tots!”

En aquest moment es realitza la votació de la proposta, que s'aprova per unanimitat i, per tant, queda nomenat com a fill il·lustre de Sóller, el sr. ALBERT HAUF I VALLS.

A continuació el Batle fa entrega al sr. Hauf del diploma acreditatiu del seu nomenament i la regidora de Cultura, Antonia Frau, li col·loca un pin de plata amb l'escut de l'Ajuntament. Després es procedeix a destapar un quadre amb un retrat amb la seva imatge, pintat per l'artista sollerica Marta Bejarano, que formarà part de la galeria de fills Il·lustres de Sóller, amb el fort aplaudiment de les persones assistents

SEGON.- PROPOSTA DE CANVI DE NOM DE LA PLAÇA DELS ESTIRADORS.

A continuació es passa a tractar l'assumpte referent al canvi de nom de la plaça dels Estiradors.

Després d'un ampli debat, es passa a votació i La Corporació, per majoria de 9 vots a favor (PP i Pep Porcel), 0 vots en contra i 8 abstencions (MES, PSIB/PSOE i SENY I SENTIT), ACORDA:

Primer: Aprovar inicialment la proposta de canvi de nom de les via pública: Plaça dels Estiradors Albert Hauf-Sóller (Illes Balears), núm. de carrer 043.
Segon: Notificar el canvi de denominació als interessats, perquè en el

Ajuntament de Sóller

termini de deu dies presentin les al·legacions i els suggeriments que considerin necessaris.

Tercer: Obrir un període d'informació pública per termini de vint dies, mitjançant anunci publicat en el Butlletí Oficial de la Província, a la seu electrònica d'aquest Ajuntament i en el tauler d'anuncis.

Quan són les 13:30 hores, s'aixeca la sessió per part del sr. Batle-president, de la qual, com a secretària estenc aquesta acta.

Vist i plau
El Batle President
secretària,

La

Miquel Nadal Vaquer.

Que es doni compliment al que s'ha acordat.
Sóller
El Batle
meu,

Davant

secretària

La

S'ha donat compte al Ple, a la sessió ordinària de dia 13 de novembre de 2024 i s'aprova per unanimitat.

La secretària.

